

A. 6576

A MOZGALOM ÚTJA

KIADJA :
A HASOMÉR HACAIR VEZETŐSÉGE

„Milyen nagyszerű a mi ifjúságunk!”

Ez az ünnepélyes és lelkes felkiáltás hangzott el a Hasomér Hacair Ifjúsági Mozgalom barátainak és ellenségeinek ajkáról. Mert mindenkit, aki megismerkedett a mozgalommal, elragadott az ott uralkodó felfogás tisztasága és a fejlődés

évei alatt kialakult eszményi szellem. Ahogy növekedett és terjeszkedett a zsidó öntudat hordozójaként, több mint egy negyedszázadig, gyökerei mélyen behatoltak nemzeti létünk talajába és életerejét épp úgy merítette a jelen nyomorúságából és veszélyeiből, mint a mult dicsőségéből. Realitás és vízió olvadt össze hosszú évek alatt, míg generációk készültek fel nagyszerű és alkotó munkára, melynek kezdete cserkészjátékok formájába öltözött, hogy később alijáért és Erec Jiszrael pionir-szocialista sejtjeiben

A 6 5 26

az önmegvalósításért küzdjön, s hogy végül töretlen erővel folytassa harcát korunk képének és benne a zsidó nép sorsának kialakításáért.

A fiatalság valóban nagy erő akkor, ha nemcsak egy specifikusan biológiai korszakot jelent, ha az a ragyogó világosság jellemzi, mely beragyogja a szenvedélyes és nyugtalan lelkek nemzedékének alkotó tetteit és gondolatait.

1. KÉT VIHAR KÖZÖTT

A kezdet

Az emberiség mint lidércnyomásos álomból ébredt fel az első világháború után. Az egész világot elborították a lángok. Az élet alapjai és a társadalom szerkezete romokban hevert. Kegyetlen és szörnyű aratása volt ez a halálnak, számtalan csatatéren. De a rombolás még erősebb volt a lelkekben, ahol a hit megsemmisülve, végső kétségbeeséshez vezetett. Zavaros és letört világ állt sa-

ját romjai felett és fásultan tekintett a jövőbe. És e viharos, megkínzott világ közepette, egy szerencsétlen, megtört nép vándorolt, fülében ott csengett a végzetes kérdés: hová?

Ezekben az években harsant fel a zsidó cserkész-táborok kürtszava, hullámai az étheren át elértek Izrael lerombolt tetői alá, szétoszlatva a közömbösség és tunyaság ködfelhőit, melyek a szunynyadó városok fölé üledtek, felébresztve és meg-rázva az apák szívét és új fiatalságot kovácsolva, mely fellázadt az idősebb nemzedék ellen. Ez az első zsidó ifjúsági mozgalom — a Hasomér Haccair — melynek eredete visszanyulik a huszadik század második tizedébe és amely most, mint hatalmas folyam tör útján előre a tenger felé, magával sodorva a zsidó ifjúságot.

Távol a metropolis zajától, a szabad ég alatt megtanult ez az új fiatalság szabadon lélegzeni és önállóan dolgozni. Kének százaiban, nyári mosavák tízezerszámra kigyulladó tábortüzei mellett, erdők sűrűjében és éjszaka sötétjében szőtték fiatal fiúk és lányok álmaikat jövő életükről, vitatkoztak az eljövendő új emberről és új társadalomról és készültek népünk újjászületésének, hazájába való tömeges visszatérésének óriási feladataira. A mozgalom legfiatalabb tagja is tisztában volt azzal a személyes felelősséggel, melyet ezeknek az álmoknak megvalósítása az ő számára jelent.

Kétségtelenül egy egész csalódott nemzedék

sóvárgása új célokért, új ideálokért és egy felszabadult ifjúság lázadása a konvencionális életformák és eszmények ellen, öltött testet a mozgalomban.

A virágzás évei

1924-ben megalapítottuk a Hasomer Hacair mozgalmat, mely abban az időben hat országra és Danzig szabad városra terjeszkedett ki. Az ebben az évben összeült világkonferencián mozgalmunk 11.000 chavért számlált.

A mozgalom 25 éves jubileumán, a második világháború előestjén nevelői mozgalmunk 22 európai országban, az Amerikai Egyesült Államokban, Afrikában, Délamerikában és Palesztinában dolgozott, 70.000 chavérral. Mintegy varázsütésre születtek a mozgalmak, egyik ország után a másikban, mindenütt, ahol zsidó közösség élt, a diaszpóra legelrejtettebb zúgaiban is. A földgömb kontinensein, országokon és óceánokon túl gyűjtögette maga köré a Hasomer Hacair zászlója lelkes fia-

talok ezreit, akiknek szívei egy ütemre vertek. A társadalmi állapot és felfogás, a nyelv és tradíciók különfelesége szertefoszlott az új, szabad életformában, melyben a fiatalság szötte álmait, a hazájában élő új zsidó ember látomását csillogtatva meg.

Nem sok mozgalomnak sikerült oly mértékben megvalósítani az elmélet és gyakorlat, a képzelet és valóság összeolvasztását, mint a miénknek. Ritka az olyan mozgalom, ahol az elméleti értékeket élő, gyakorlati értékekre váltották be, s ahol a rajongó ifjúság sóvár vágyai valósággá és életszabályokká váltak. Népünk gyötrődése és haláltusája üllővé változott, melyen mozgalmunk szilárd, hajlíthatatlan elhatározásait kovácsolták. A széttörés folyamata a nép megújulásának forrásává és az újjáépítés alapjává változott.

A zsidó nép menetelő soraiban mozgalmunk a legelső helyet foglalta el. Palesztinát már nem tekintették határozatlan ködképnek vagy a mások országának. Mozgalmunk valósította meg mindazokat a megfellebbezhetetlen parancsokat, melyek országunk felépítéséhez engedhetetlenül szükségesek voltak. A Zsidó Nemzeti Alap hétköznapi aprólékos munkáitól, a „Tarbut“ szervezet héber iskoláinak, kollégiumainak, klubjainak és könyvtárainak hálózatáig, mozgalmunk tagjai képviselték ez intézmények élő lelkét, túlradó örömmel végezve fárasztó munkájukat. A mozgalom az égő vágy, ifjúi hév és lelkes kitünni akarás hatalmas

akkumulátora lett, út a nagy célok, a hachsara és az alija felé.

Múltak az évek. A cofé Cairokból és B'né mid-barokból cofek lettek és a cofek is megnöttek. Az élet útjai kiszámíthatatlanok és sok ifjút csábitottak a csalóka megelégedettség ösvényére. De a mozgalom chavérjai tisztán látták útjukat és arról nem tértek le.

Mozgalmas és lelkes volt ebben az időben a hachsara és alija felé vezető út a somér közösségekben. A kollégiumok felső osztályainak padjából keltek fel, szüleik karjaiból ragadták ki magukat a fiatalok és lezárva minden köteléket, új utakra tértek — hachsara és alija felé. Önálló mezőgazdasági telepek alakultak, előörsök foglalkoztak mezőgazdasági gyakorlattal a vidéken és ipari munkával a nagyvárosok gyáraiban. Az idősebb csoportokból alija-kibbucok sora alakult meg, készülve és várva a hazatérést. Fiatal friss erők zuhataga áramlott minden irányból Erec felé, áttörve a lezárt sorompókat is... Az 1927 évi alija alapította meg Erecben a mozgalom alkotó szárnyát: a Kibbuc Arci-t, létrehozta 1936-tól 1939-ig az összes „Torony és kerítés” telepeket, munkaközösségek hálózatát terjesztette ki az egész országban és lehetővé tette a Hasomér Hacair a Kibbuc Arci számára, hogy elvállalja a Munkás-Palesztina sok hatalmas gazdasági ipari és mezőgazdasági munkatervének beteljesítését.

2. A NAGY ÖSSZEOMLÁS

A nagy világ-
égés kirobbanása
mozgalmunkat leg-
mélyebb gyökerében
támadta meg. Leg-
fontosabb központ-
jaink a náci meg-
szállás acélgyűrűjé-
be szorultak. Len-
gyelországban, Cseh-
szlovákiában, Nyu-
gateurópa országai-
ban, Magyarorszá-
gban és a balkáni országokban chavérjaink egy két-

ségbeesett zsidó közösségben találták magukat, mely könnyű prédájává lett a sátáni megsemmisítő terveknek. Izrael tömegeivel együtt elkeseredett küzdelmet folytattunk végzetünk ellen és becsület-
tel harcoltuk meg szabadságharcunkat.

A zsidó nép annalesei tanuságot tehetnek ar-
ról, hogy chavérjaink a háború első öt évében —
melyekhez hasonló nem volt a világtörténelemben
— sorsukat szorosan hozzáfűzték a zsidó tömegek
sorsához, melyet megfosztottak szabadságának és
életbiztonságának utolsó maradványától is.

Ez a szenvedés, vér és könny korszaka volt,
de a hősiesség, önfeláldozás és hű bajtársiasság
kora is. Eljött a nap és fellebbent a függöny Náci-

Európa kísérteties történetéről, mely bátor zsidó fiatalok véréből vereslik és hősi tetteit örökíti meg, akik vágóhídra vonszolt népük becsületéért életüket áldozták fel.

Sok-sok jugoszláv gyerek — akik időközben felnöttek — fogja hirdetni madrich-chavérjaink vakmerő tetteit, akik a legerősebb tűzben hozták el őket Belgrádból, a kapituláció előestjén és Olaszország hágóin s szorosain át szállítva svájci otthonokban helyezték őket biztonságba. Zsidó menekültek százai és ezrei fognak megszólalni és hálásan fognak megemlékezni azokról a bátor fiatalokról, akik kicsempészték őket Lengyelországból, Franciaországból, Belgiumból, Náci-Magyarországból és határokon, senkiföldjén át biztos helyre vitték őket azokban a szörnyű napokban, amikor a rombolás és megsemmisülés réme fenyegette Izrael közösségeit. És azok a kevesek, akik Varsó földalatti csatornáin át megmenekülve életben maradtak, csodákat fognak mesélni a Gettólázadás hőseiről, a Zsidó Ellenállási Szervezetéről és vezetőjéről, a Hasomér Hacair chavérjáról.

A mi mozgalmunk chavérjai voltak a vilnai, bialistoki és egy sereg más város gettólázadásainak éltető lelke, közülük valók a Zsidó Partizán Harcosok vezetői, akik a kifosztott zsidó közösségek mellett működtek, megbosszulva ártatlanul halálbahurcolt testvéreiket. A balkáni országokban és Magyarországon mozgalmunk a föld alatt dolgozott. Sok bogér, madrich chavérunk börtönbe

került, sokat ítétek közülük halálra és sok zsidó köszönheti életét nekik.

Chavérjaink százai önként vállalkoztak arra a magasztos feladatra, hogy foglyokat szabadítsanak meg és a szó szoros értelmében feltámasszanak embereket. Mozgalmunk, melyet arra jelölt ki a sors, hogy a megpróbáltatás hosszú éveit alatt a legnehezebb posztot töltse be, drága árat fizetett azért, hogy hű maradt eredetének forrásához, a zsidó tömegekhez és nevelési elveihez.

Valóban, az a mag, melyet a mozgalom három évtizedes munkával vetett el a zsidó ifjúság földjén, pompás kalászba szökkent. Kevesen maradtak meg az Izrael népét ért szörnyű csapás után, talán egyetlenegy egy kvucából és kettő egy gdudból. De azok, akik elestek, szabad emberek módján, fegyverrel kezükben haltak meg, vérükkel pecsételve meg mozgalmunkhoz és népünkhöz való hűséges ragaszkodásukat.

chavért foglalkoztat, a diasporából menekült gyermekeket adoptál és ezzel kapcsolatban megkezdte a nevelőintézetek egész sorának létesítését a kibucokban, a Mismar Haémekben és Beth-Alfában már működő intézeteken kívül. A mozgalom állandó törekvése az, hogy sokezer fiatalnak, gyerekek és felnőttek teremtse megélhetési lehetőséget. „Mert ha egyedül élveznénk fáradozásunk gyümölcsét, mi értelme lenne igyekezetünknek?” Ez a szellem szüli az állandó aggodalmat a diaspora jövője és a túlélők sorsa miatt. A megszállás hosszú és nehéz évei alatt, amikor megszakadt az összeköttetés az országok között, az európai zsidók nem adhattak hírt magukról, a Kibbuc Árci chavérai behatoltak Náci-Európa erődítményeibe, hogy segítséget és biztatást vigyenek a földalatti mozgalmak harcosainak. Eljött az idő, amikor teljes nyíltsággal lehet szólni a kölcsönös segítségnyújtás e heroikus fejezetéről és arról a harcról, melyet mozgalmunk vívott az általános kétségbeesés ellen, mely elárasztotta Izráel vihartépett, düledező kunyhóját.

Pillantás a jövőbe.

Az ágyúk dörgeése elhangzott. A fasiszta fenevadat saját barlangjában az Igazságtalanság fészkeiben terítette le az Igazság. És a győzelem seregszemléje helyett Európa zsidóságának roncsa a sírok felett áll és áldozatait számlálja.

Igy sehhol sem pusztított a háborús fenevad, mint sorainkban. De milyen nagy az életerő, amely mozgalmunkból árad. Egy vihartépett, vérző világ romjain ütik fel fejüket újjászülető mozgalmunk első bimbói. Akik tegnap még a partizán csapatokkal harcoltak, akik tegnap a föld alatt meglapulva és a földalatti mozgalmakat irányítva várták a felszabadulás napját — ma építőmunkát végeznek és újból felállítják mozgalmunk lerombolt sejtjeit.

A háború évei alatt, amikor mozgalmunk az európai országokban megsemmisült és megbénult,

Torony és kerítés: (Choma umigdal) a zavargások idejében keletkezett települési forma, amelynek jelképe a bástyaszerű kerítés és az őrtorony.

Diaszpóra, galut, száműzetés; azaz a zsidóságnak Palesztinán kívüli lakhelye.

Madrich: nevelő, irányító.

Bogér: „Érett”, a mozgalom 18 éven felüli tagjai.

Kvuca: kisebb kollektív település Palesztinában; a galuti mozgalomban a 10—12 tagú nevelési csoportokat nevezzük így.

Gdud: sereg, csapat.

Hitjasvut: település. Minthogy ez a végleges település az Erecbe való érkezés után sokszor évek múlva következik csak be, az egyes csoportok életének egyik legdöntőbb eseménye.

Mesek: gazdaság.

Galil: szó szerint: kerület; Galileának, Palesztina északi részének neve.

Jisuv: A palesztinai zsidó lakosság.

Hisztadrut: A palesztinai munkásság szakszervezete, Erec Jisrael életének egyik legfontosabb tényezője.

„Sziifriat Poalim“: „Munkáskönyvtár” a Hasomér Hacair könyvkiadó vállalata.

„Hasomer Hacair“: „Fiatal ör”. Mozgalmunk hetilapja.

„Mismar“: „Az őrség”. Mozgalmunk napilapja és kiadványlata.

2011 AUG. 29

2011 AUG. 29

Felelős kiadó : KEMÉNY DÁVID

Kiadja : A HASOMÉR HACAIR MARXISTA-CIONISTA IFJÚSÁG

V., Wekerle Sándor-utca 17. II. 7

Ifjúsági csoportok :

VIII., Rákóczi-út 15. I. em., V., Bank-utca 6. I. em.